

Jej pochodzące z tego samego mniej więcej okresu erotyczne gadzety (*Lampa-rzeźba VI*, 1970; *Szalona biała narzeczonka / Fiancée folle blanche*, 1971) nie mają nic z drapieżności seksualnej – wręcz przeciwnie: są delikatne, erotyczne, pozbawione agresji. Ich piękno, elegancka forma przypominająca przedmioty sztuki *art nouveau*, podkreśla ich erotykę, ale – jednocześnie – deseksualizuje je. Jest to strategia modernistyczna, operująca formą i estetyką, a nie ideologiczną dosłownością, jaką posługuje się postmodernistyczna krytyczna sztuka ciała¹². W modernistycznej tradycji sytuuje się też fragmentaryzacja ciała pojęta jako metafora całości. Modernizm bowiem, jak zauważa Linda Nochlin, budował napięcie między totalizacją i fragmentaryzacją; charakteryzowało go pragnienie całości, którego jednak metaforycznym przejawem była eksploatacja fragmentu¹³. Innymi słowy, operowanie fragmentem ciała w sztuce moderni-

7. Alina Szapocznikow, *Kruźlowa*, 1971, Kaplica Pallotynów Polskich, Paryż

¹² P. Piotrowski, *Znaczenia modernizmu. W stronę historii sztuki polskiej po 1945 roku*, Poznań: Rebis 1999, s. 104-111.

¹³ L. Nochlin, *The Body in Pieces. The Fragment as a Metaphor of Modernity*, London: Thames & Hudson 1994, s. 53.